

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 321/25
3.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 2 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.747/24 од 16.01.2025.године, у седници већа одржаној дана 03.06.2025. године, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.747/24 од 16.01.2025. године, само у делу мере безбедности одузимања предмета, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеном АА, изриче **МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА** на основу члана 87 КЗ и то тако што од истог одузима један кључ картица црне боје у пластифицираној кесици, један кључ картица црне боје, са сивим ивицама и сивим логом “Renault” у пластифицираној кесици, једну електронску кутијицу црне боје са шеснаест металних пинова, са ознаком златне боје А36062 исписано словима жуте боје са десет свичева сиве боје и пластичним наставком кружног облика црне боје, повезаних црвеним каблом, у неиспитаном стању, који су од окривљени одузети потврдом привремено одузетим предметима МУП Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијска управа за град Београд, Управа криминалистичке полиције, Одељење за сузбијање имовинских деликата – Друго одељење Ку.бр.102/21 од 14.04.2021. године, док се у осталом делу жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и у целости жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.747/24 од 16.01.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 2 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује на адреси ..., ул. ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без електронског надзора. Уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује, једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од по 6 часова, суд ће одредити да остатак казне издржава у затвору. На основу члана 261 став 1 и 2 тачка 1 ЗКП обавезује се окривљени да на име трошкова поступка плати трошкове који се односе на вештачење, а чији износ ће бити опредељен у посебном решењу.

Против наведене пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 2 у вези става 1 КЗ и осудити на казну затвора у трајању од три године, док ће се ставом два окривљеном изрећи мера безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ, и то: 2 кључа црне боје, као и једне електронске кутијице црне боје са 16 металних пинова са ознаком златне боје А36062, са 10 свичева сиве боје и са пластичним наставком кружног облика црне боје повезаних црвеним каблом, који су потврдом о привремено одузетим предметима Министарства унутрашњих послова РС, Дирекције полиције, Полицијска управа за град Београд, Управа криминалистичке полиције, Одељење за сузбијање имовинских деликата – Друго одељење Ку.бр.102/21 од 14.04.2021. године, привремено одузети од окривљеног АА, а који су употребљени за извршење кривичног дела,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљени огласити кривим због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 КЗ, те му се изрекне условна осуда и захтевом да буде обавештен о седници већа.

Одговор на жалбу јавног тужиоца изјавио је бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, са предлогом да се одбије жалба јавног тужиоца као неоснована, а побијана пресуда преиначи, тако што ће окривљеног АА огласити кривим за извршење кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 КЗ, те му се изрекне условна осуда

У свом поднеску Ктж.бр.350/25 од 09.04.2025. године Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложило је Апелационом суду у Београду да усвоји жалбу јавног тужиоца као основану, преиначи побијану пресуду само у погледу одлуке о казни, тако што ће Апелациони суд у Београду као суд другог степена окривљеног АА за кривично дело за које је оглашен кривим осудити на казну затвора у дужем временском трајању и изрећи му меру безбедности из члана 87 КЗ, а да се жалба

браниоца одбије као неоснована и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, имајући у виду и наводе из одговора на жалбу, те цитираног поднеска јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао да ваља одлучити као у изреци из следећих разлога:

Бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да је првостепени суд донео побијану пресуду тако што је повредио одредбе кривичног закона, указујући да не прихвата закључак првостепеног суда у погледу умишљаја окривљеног, који по ставу браниоца мора постојати како у односу на радњу извршења основног облика кривичног дела тако и на квалификаторну околност. По ставу браниоца окривљеног нити из изреке побијане пресуде, нити из образложења не произлази нити једна чињеница, а ни доказ да је окривљени извршио кривично дело тешка крађа, већ искључиво кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 2 КЗ.

Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је приликом доношења побијане пресуде узео у обзир све доказе и исте је ценио како појединачно тако и у међусобној повезаности, и утврдио чињенично стање као у изреци побијане пресуде. Дакле, правилно првостепени суд на основу изведених доказа утврђује да је неспорно да је окривљени критичном приликом у ноћи између 13. - 14.4.2021. године и то у периоду од 18,00 часова до 7,30 часова, ујутру, у улици Албанске споменице испред броја 19 обио туђу покретну ствар и то аутомобил марке "Renault Kadjar", црне боје регистарских ознака ..., власништво оштећене ББ, тако што је уз помоћ подесног алата који је понео са собом поломио стакло на вратима возила, а који се налази иза возачевих врата и уз помоћ софистицираног електронског кључа стартавао мотор и са поменути аутом напустио лице места, након чега је заустављен од стране полиције у насељу Калуђерица, који аутомобил у коме је затечен је одузет и враћен власнику. Такође, током поступка неспорно је утврђено да је до паркинг места где се налазило ово возило дошао другим возилом марке "Fiat Punto", а којим је управљао ВВ.

Оно што је било спорно у конкретној кривичноправној ствари, односно да ли је окривљени критичном приликом имао намеру да спорно возило одузме ради прибављања себи противправне имовинске користи или је његова намера била да возило употреби за вожњу, што је теза одбране, те да га успут негде остави или врати на место одакле га је претходно узео, суд правилно није прихватио тезу одбране да се у конкретном случају ради о кривичном делу неовлашћено коришћење туђег возила. Наиме, оваква одбрана је по правилној оцени првостепеног суда усмерена на умањење кривице окривљеног, нелогична и неживотна, јер је потпуно нелогично да окривљени није имао намеру да возило које је претходно обио задржи за себе, у намери да себи прибави противправну имовинску корист поготово код неспорне чињенице да има вулканизерску радњу, да се бави продајом возила, те да ничим није доказао да је од неког свог пријатеља узео 5.000 евра, а да аутомобил није доставио купцу због проблема на царини, те да је из тих разлога зато што је био притиснут хтео да му покаже ауто који је претходно одузео, на коме је чак било сломљено стакло. По правилном закључку првостепеног суда целокупно понашање окривљеног критичном

приликом, а који је сам описао, тј. да је претходно уочио аутомобил оштећене, да се ради о аутомобилу страних регистарских ознака, да је дуже време стајао на истом месту, да је позвао друга да га одвезе у близини места где је ауто био паркиран, да је понео алат, па чак и рукавице, указује да је код окривљеног постојала намера прибављања противправне имовинске користи, те да би ауто задржао за себе или на други начин располагао њиме да није заустављен од стране полицијских службеника.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу сва објективна и субјективна обележја бића кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 2 у вези става 1 КЗ, за које га је огласио кривим, због чега су и неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног да је побијана пресуда донета уз повреду кривичног закона.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а која се побија изјаљеним жалбама, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно приликом одмеравања кривичне санкције имао у виду све околности из члана 54 КЗ које утичу да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да се коректно држао пред судом, да је од извршења кривичног дела прошло непуних 4 године, да је аутомобил враћен оштећеној неколико дана након извршења кривичног дела, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу, док је као отежавајућу околност на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени осуђиван, али је ценио да је од последње осуде прошло скоро 10 година, те да су се стекли услови за брисање истих, па је окривљеног правилно осудио на казну затвора у трајању од једне године коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, те да ће се одмереном казном и начином извршења у свему постићи сврха изрицања кривичних санкција у смислу члана 42 КЗ, те да ће се истом утицати како на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, тако и на друге у смислу генералне превенције.

Међутим, поред наведеног, основано се жалбом јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду указује да је суд приликом доношења побијане пресуде пропустио да окривљеном изрекне меру безбедности одузимања предмета у смислу члана 87 КЗ који су од окривљеног одузети потврдом о привремено одузетим предметима МУП-а Републике Србије Ку.бр.102/21 од 14.4.2021. године, па је овај суд усвајањем жалбе јавног тужиоца побијану пресуду преиначио и окривљеном изрекао меру безбедности на основу члана 87 КЗ и од њега одузео један кључ картица црне боје у пластифицираној кесици, један кључ картица црне боје, са сивим ивицама и сивим логом "Renault" у пластифицираној кесици, једну електронску кутијицу црне боје са шеснаест металних пинова, са ознаком златне боје А36062 исписано словима жуте боје са десет свичева сиве боје и пластичним наставком кружног облика црне боје, повезаних црвеним каблом, у неиспитаном стању.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 у вези члана 459 ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар – виши саветник
Слађан Лазић, с.р.**

**Председник већа – судија
Марко Јоцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић